

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De spo[n]salib[us] h[uius] p[ri]mo agit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

De sacramento

rens indifferentē quācūq; feminā
cum q̄ fornicatiōis expleat p̄ctīm:
Iō magn⁹ doctor gentiū/p̄dica/
tor, r̄ rector p̄uidens de remedio
dic̄: vt p̄t fornicationē euitandā
vnusq; habeat vxorē suā, p̄ qd̄
dānat p̄ctīm fornicatiōis: r̄ cōmē/
dat statum m̄fimoniū p̄iugal'. In
q̄bō v̄bis, j. apl's suader vitare, for/
nicationē ibi: p̄t fornicationē. sc/
cūdo q̄sulit remedij adhibitione;
qz habeat vxorē suā. Per p̄mū
dānat error illoz q̄ dicunt simpli/
cē fornicationē non cē p̄ctīm: alle/
gantes. sc̄tōs p̄p. l. abraā / iacob/
daiud, r̄ alios q̄ h̄abchāt ḥcubias:
nec tñ illa fornicatio i putata ē eis
ad p̄ctīm. Quib⁹ r̄ndet fm̄ Tho. i
iiij. sen. di. xxriij. q. iij. qz quelibet
fornicatio extra m̄fimoniū: q̄ tol/
lit debitā ordinationē p̄ctīm ad p̄/
lē: quā natura ex ḥcubitu intēdit:
est p̄ctīm. iō f; i; m̄ sine dubio sim
plex fornicatō ē p̄ctīm mortale, eti
am si lex sc̄pta non eēt: qd̄ est ml̄/
tum notabilē. Vlbiūq; aut̄ legi/
mus aliq; p̄ies habuisse cōcubi/
one sp̄ūsceti r̄ ad designandū ali/
qd. Hoc cīm q̄ filij iacob er liber;
ancillis fuerit heredes: designat
q̄ ch̄o in baptismo nascunt̄ filij
r̄ heredes p̄ bonos r̄ malos mini/
stros. Sic etiā alia oīa in p̄dictis senti. Et fiuit sponsalia quattuor
p̄ibō ad mysteriū p̄tinent: vt b̄ modis. Primo nuda p̄missione,
latius. xxij. q. iij. c. i. ii. et iiij. De q̄
cui placet sufficiēt informari/ vi
reū. Sedo datis arris sponsali/
deat notata mea super sexto pre/
cepto. l. Non mechaber; 'Per se' Tertio anuli sub barrariō. Quar/

cundū dānat bigamia: cum di/
cif. babeat vxorem suaz, r̄ sic vnā
tm̄: non plurcs simul. Un̄ salua/
tor repetens illud Gen. ii. Erunt
duo in carnevna: Mat. xix. dic̄.
Itaq; iam n̄ sūt duo/ h̄vna caro.

De sponsalib⁹ h̄pus agit.

Irca illd̄ sa

cramētū p̄mo videndū est
de substantialib⁹. sc̄do d̄ ac/
cidentalib⁹. tertio de cautelis.
Quātū ad p̄mū sciendū q̄ qdam
sunt accidentalia m̄fimoniū. l. sp̄ō
salia. r̄ iō d̄ ip̄is p̄mo videndū est.
sc̄do qd̄ sit m̄fimoniū. tertio q̄ re/
q̄run̄ ad m̄fimoniū. q̄rto q̄ impe/
diūt ip̄m. Quantū ad p̄mū spon/
salia fm̄ Frā. dc sarabel. sup rubri/
ca de sponsa. sic diffinunt̄: sūt fu/
canōe. xxx. q. v. nostrates. Dicunt̄
a sp̄ōdeo des. qz vt d̄ Laspar de/
caldarijs. q̄ olun sp̄ōsus r̄ sponsa/
nas: illud fuit p̄ sp̄ēali dispensati/
onē sp̄ūsceti r̄ fiduciis dabat q̄bō id se ob/
se in iura matrimonij consentire.
mittebat cautiōes q̄bō sp̄ōdebat
uatueros obligabant. Un̄q; etiāz
r̄ fideiūssores dabat q̄bō id se ob/
se in iura matrimonij consentire.
Dicit̄ q̄t̄z sp̄ōsalia dicunt̄ m̄fimoniū: s̄z tūc
debet intelligi si sunt sponsalia d̄ p̄/
missio. Et fiuit sponsalia quattuor
modis. Primo nuda p̄missione,
latius. xxij. q. iij. c. i. ii. et iiij. De q̄
cui placet sufficiēt informari/ vi
reū. Sedo datis arris sponsali/
deat notata mea super sexto pre/
cepto. l. Non mechaber; 'Per se' Tertio anuli sub barrariō. Quar/

matrimonii

ro interueniente iuramento: vt cū aliquo illicito. Exemplū pmi. iura/
alē alteri iurat dices. Iuro q̄ te i vi abbatii intrare monasterium, h
vōrō ducere volo. Quocunq; ḡ em̄ tm̄ deum cōcernit: non abba/
q̄s istorū q̄ttuor modorū pmittit tē. vñ abbas non pōt me absolu/
ducere aliquā t postea nō curat: re a iuramēto. Si lī iuraui nō oc/
peccat mortalit̄: nisi legitimū im/ cidere hominē tē. Ad hoīem tūc
p̄cūmentū interueniat. Sciēdū dirigit: si iuraui tibi scribere libz.
tñ q̄ si spōsi sibi inuicē displicent ab h̄ ei tu potes me absoluere. q̄a
t dissentiūt: si spōsalia nō fuerint te solū 2cernit h̄ op̄. Lz em̄ oīe
iurata/ possunt se mutuo absoluere iuramentū 2cernat deum p̄ncipa/
re. vñ notāt doctores i. c. p̄terca. lī: q̄ p̄ religione pmittit: tñ q̄ cō
de sponsalib. vbi inf̄ ceteros Ja/ cernit cōmodū c̄ cui iurat p̄t ab
cōb de alberga notat q̄ qñ ec̄cia eo diuīci. de iureinf. c.j. Idē eti
videt q̄ spōsi sibi inuicē displicēt am̄ tenet Caspar dices. q̄ spōsa/
d̄z dissimulare. i. nō debet cogere lia etiā iurata m̄i uo dissensu tol/
sponsum t sponsam ad pficiēdūz lunt: q̄ sublata oligatōe sublatū
m̄rimonii. p̄t malū q̄d posset in/ est iuramentū: r̄c̄ d̄r de statuto et
de p̄uenire. l. v̄roricidūm vcl m̄i iurato. t notāt de p̄bend. dilecto.
tua adulteria ībentium. Et hoc Facit ad h̄ regula. q̄d fauore. li. vj
sentit Caspar. Si aut̄ tm̄ alē dis. Et notāt. xxij. q. iij. c.j. in glo. pe/
sentit: dīc Hoff. q̄ exquo alē dissē nul. vbi d̄r: q̄ pentes sic pnt fran/
tit/dissentiēs p̄cise compellit do/ gere sponsalia filioz: sic t iuramē
nec in eodem statu p̄manet: sed si. ta remittere. Concludo ḡ et dico
cum alio īxerit p̄ vba de p̄nti. c̄f fīm Fran. descarabel. q̄ si aliq̄s iu/
sabit coactio. Idem vult Innoē. rat sponsalit̄ intuitu dei seu ob pi/
ti. de sponsalib. An aut̄ spōsalia etatē: vt cum sponsus cēt diues t
iurata p̄nt mutuo p̄iu; dissensu sponsa pauprima. Tñ dīc Frā. q̄
dissolui: lz aut̄q̄ docto. dubitant etiam in h̄ casu p̄t cū spōsa absolu/
de h̄: moderni vō expedierūt istū ucre: q̄ lic̄ iurauit intuitu dei: tñ
casum. Unī Elincē. in c. p̄terca. de exq̄ cōmodū 2cernit sponsas. ipsa
sponsalib. ponit distinguēdo an p̄t remittere p̄dicta: t sic ḡnaliter
iuramentū dirigat i deū: an i hoī obſua. nam ec̄cia se nō intromit
minē. Primo casu null̄ p̄t absolu/ tit de sponsalib de futurō: nec ad
ucre nisi de. Scđo casu hō cui instantiam alteri p̄t. Ambobō
iurat p̄t absoluere. Tunc aut̄ di ḡ dissentiētib etiam si iurassent
rigit in deū: fīm Jo. an. qñ is q̄ iu mutuo se p̄nt absoluere. Et no/
rat maḡ intendit deo placere. q̄z ta. q̄ etas seu tempus ībendi spō
holbo siue sit in faciendo aliquid salia v̄trobiqūz est lep̄tētū: vñ spō
meritorium; siue in abstinenēdo ab satio q̄ fit in. v. vel. vj. annis nul̄

R

De sacramento

la ē. vt de desponsatōe impuberz. lras. Nam ex talibz sponsalibz in/ ducit publice honestatē iusticia. Est autē publica honestas b; Frā ciscum in c. iuuenis. de sponsali/ bus. impedimentū qđ nec ex con/ sanguinitate nec ex affinitate pcc/ dit: sed ex qđam honestate q̄ i ma/ trimonijs consideranda est: vt il/ le q̄ p̄us p̄traxit sponsalia cū aliq/ ipa mortua non ducat aliquā cō/ sanguineam ipi⁹ infra q̄rtū gra/ dum. vt in c. ad audientiam. vt d/ sponsalibz. c. i. li. vij. Rō autem cō/ stitutionis cīzq̄ expientia docu/ it graues rixas & inimicicias in/ consanguineos oriri: qm̄ vni de/ sponsatam aliqs de sanguinita/ te sponsi p̄curat habere. Sylr qn̄ q̄s sanguineam sponse sue ipsa mortua cum q̄ nondum p̄ficerat matrimonii vult ducere: non est honestum: cum p̄ hoc quasi duo consanguinei vide. vni mulieri copulari: qđ honestatē p̄hibet. Ete/ rūtamen ius zimune est q̄ si quis desponsat puellam an septem an/ nos: si interim ip̄e morit / p̄t eam frat̄ suus ducere. Sylr si moreret puella an septimū annū vir duce ret ei⁹ sororem aut matrē. Et hoc totum babes de desponsatōe im/ pubez. lras. Sunt autē octo casus in quibus soluunt sponsalia. Pri/ mus: si alter sponsorum post de/ sponsatōe transeat ad religionē: quod etiam p̄t facere contracto matrimonio aū copulam carna/ lem. tunc enim mulier potest alte/ ri nubere quasi post mortem viri: q̄ religio ē q̄dam mors/fm Ibo mā in. uij. dist. xxvij. q. iij. Secun/ dus: quando sponsus se absentat p̄ longum temp⁹ sponsa cuz alio p̄t contrahere. Terti⁹ si ale. cop⁹ i/ currat leprā vel paralism. Quar/ tus si supueniret affinitas: vel q̄ sponsus cognouit consanguinea/ sp̄ onse. Quint⁹ si munus se absol/ uunt. Sextus si alter eorum fuit medio tpe scismaticus: q̄ tunc red/ dit alterci suspectus de fide postea suanda. Septimus si sp̄osus cū alia žbit p̄ r̄ba de p̄nti vel etiā de futuro cum coplā carnali. Si tñ žbit cum p̄ma sine iuramento/ cum scđa cum iuramento: dz ad/ herere p̄me & penitere de p̄urio. Octau⁹ qn̄ q̄s impubes žrit sp̄o/ salia: venit ad etatem adultam et petit absolui a vinculo sponsaliū & sibi dari licentia nubēdi. In oī/ bus autē istis casibz debent sponsa/ lia auētate ecclie absolui p̄ter q̄s i/ p̄mo/q̄nto & sexto: in q̄bz soluunt̄ ip̄o iure. Addit etiam nonum ca/ sum Host. s. si fama ē q̄ int̄ eos ē canoniciū impedimentū.

De diffinitiōe m̄rimoniij.

Onsequen

ter de m̄rimoniio sciendū q̄ ip̄m sic diffinit. M̄ri/ moniū est viri & mulier̄ ſiunctio individuali ſuetudinē vite re/ tinēs. Ista diffinitio tradit. xxvij. q. ii. c. i. P̄r hoc q̄ & viri & mu/ lier̄ excludit vir cum viro. vñ mu